

בביתנו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ייראו ויקחו איש מטהו (במדבר יז, כד)

מובא ב'מנחת יהודה' למהר"י גיזפאן זצ"ל על פסי זה בזה"ל: שמא יש לומר, אל תקרי ויראו אלא ויראו. שמאחר שראו כך הנס הגדול, אז חזרו בתשובה באותה שנה, ונתחרטו על מה שנעשו מקודם, ונהגו כבוד גדול במשה ואהרן, והאמינו בהם למפרע. וזהו שאמר הקדוש ברוך הוא למשה אחרי זה, **יחזל תלונתם!** וגם יש הוכחה לזה, ממה שאמר למשה אחרי זה, 'יהו גועני וכי'. הכוונה בזה, שיבקש להם תקנת מה, שלא יכנסו למשכן. ואז צוה יתברך למשה ואמר לו, שייצוה לאהרן ובניו על שמירת המקדש שלא יקרב איש זר.

ויש לדקדק בלשון הפסוק במה שאמר 'ייראו ויקחו איש מטהו', והיה לו לומר, את 'מטותם'? ושמא יש לומר, שרמו לנו הכתוב בזה לומר, שמכאן ולהבא קבלו על עצמכם, **שכל אחד מהם מעלתו ירש**, לא כמו מקודם שאמר, 'כי כל העדה כלם קדושים' שהשנו מעלתם כאחד והיה כעם ככה, אלא ויראו ויקחו איש מטהו כאמור, עכ"ל.

הקבי"ה טרח ועשה כמה ניסים במטות השקדים של השבטים כמובא במפרשים, וכל זאת למה?? למנוע תלונות בני ישראל, שבני ישראל ח"ו לא יהיו ממורמרים למה הם כן ואנחנו לא. וזאת על אף שקבי"ה ברא את העולם ועשה את כולם ולא חייב לתת דין וחשבון לשום יצור ונברא, עכ"ז מלמדנו אנו בניו אהובי, שיש לנו לעשות ולהשתדל למנוע תחושת מרמור מהזולת.

פעמים שהילד ממורמר, וזאת משום שמרגיש הוא [או חושב הוא] שנעשו לו עולה. כלומר, הפלו בינו לבין ילד אחר, הן בבית והן במוסד החינוכי בו הוא לומד והן בקהילה בה הוא נמצא. [ויש שאפילו אבי הילד חש בהפליה מסויימת (בין אם הוא צודק בהבחנתו, ובין אם הוא טעה בהבחנתו) ומעביר זאת לבנו בתחושותיו או בתנועותיו או במבטיו וכי]. תוצאה של הרגשות ומחשבות אלו, גורמות לו לכעסים ותגובות לא רצויות, ואין זה מחמת שרצונו להתנהג או לעשות רע כפי שנעשה. אלא זו תוצאה של אי שליטה בעצמו. וכמו שאדם גדול כאשר הוא נמצא במצבי לחץ פעמים רבות לא מגיב יפה לסובבים אותו אף שלא עשו לו רעה, ואף לאחר מכן יתנצל על התנהגותו ולא מכובדת. כן הדבר הוזה בילד, ואף אצלו הדבר יותר קשה, היות והוא עדיין טליא ולא מנוסה כמעט בעמידה בעתות אלה.

פשוט שכאשר הילד צודק שיש הפליה, יש לתת את הדעת על זאת ולטפל בעניין כיאות, אך לא לגבות את הילד במעשיו. ר"ל, שאין להצדיק אותו על התנהגותו, אך יש להבינו ואף לומר לו: 'אין לי ספק שאתה בטבעך ובתוכך ילד טוב, ומה שעשית, אינו אלא מתוך כאב פנימי עמוק, ובעה"י נטפל בעניין. אך עליך לדעת שאחרי הכל, לא מתאים לך להתנהג כך וכי'. וכשמטפלים בעניין אם זה קשור לגורמים חיצוניים כגון המוסד החינוכי או הקהילה וכל כיו"ב. צריך זהירות יתירה, לא לקבוע עמדות, ולא לחפש אשמים שאז הדבר יגרום למחלוקת ואחריתה מי ישרונה ב"מ. רק לחפש מה שורש הבעיה ולתקן אותה. כמ"כ כאשר מדובר במוסד החינוכי, על ההורים רק להעביר את המידע לצוות החינוכי, ולא לשוחח עם הורים של תלמידים אחרים על זאת. משום שהדבר יגרום לתחושה בצד השני שמאשימים אותו, והוא נכנס למצב של הגנה וממנה עובר למצב תקיפה, ולא רק שלא הרווחנו כלום אלא אף הפסדנו הכל, פשוט כמשמענו ע"כ רק לצוות החינוכי הסמכות לטפל בעניין, ובפרט שהוא צד שלישי ומנוסה בתחום.

אך גם כאשר פשוט להורה או למחנך שהילד חי בדמיונות שראו ואין שום הפליות, גם אז מוטלת עליו המחויבות להראות לילד שהנו טעה בהבחנתו, וכולם אהובים ולכולם דואגים ואת כולם מחנכים. דבר זה שיכח כאשר נותנים לילד אחד הפתעה או פרס על מעשה טוב ומיוחד שעשה, אזי מקנא אחיו ובוכה ואומר, 'למה הוא כן, ואני לא?!' במקרה דגן הדבר קל ופשוט, לומר לו בשאלה, אתה עשית כך וכך?? התאמצת לעשות את זה וזה?? אי"כ מה אתה מצפה?! וביותר דבר זה מצוי מאוד, כאשר צריכים להעניש ילד על דבר שנעשה. הוא מתרעם ואומר 'הרי גם פלוגי עשה ולא עשיתם לו כלום?!' או שטוען 'גם הוא עשה לי כך אתמול?!' [רצונו לומר, אז גם אותו תענישו על אתמול]. וכן כל כיו"ב.

הן חפץ אני לעסוק בצד השלילי של תגובות לא רצויות חלק מהאנשים, כגון: 'זה מה יש!' או 'יכה בא לי!' או 'כשתהיה אבא תעשה מה שאתה רוצה!' וכן כל כיו"ב המשפטים הנובעים ממקור פסול ואין מקומם במחננו, ומחדיר לילד מרמור יותר גדול והינדן קלוקל, ומפתח בלבו שנאה אשר סופה לא יגמר בחוצפה לא אליכם ולא בגיל קטן ב"מ.

אלא דעתינו נתונה בתגובות חיוביות אשר יגרמו לילד להבין ויפתחו לו אהבה למי שהענישו על מעשיו. על כן ראשית יש לומר לילד, 'יכל מי שנעשה כמעשה הזה טופל או יטופל, אך אם אתה לא ראת שגם פלוגי טופל, אין זה אומר שאכן הוא לא טופל. תראה גם אתה שאני מטפל בך אני לא עושה זאת לעיני כל, אני עושה זאת בצנעא, וכי זה אומר שלא טופלת כי הם לא ראו?!' גם כאשר הילד טוען, 'גם הוא עשה לי כך אתמול?!' יש לשאולו, פנית לרב [לאבא/אמא]? אם לא פנית אז, אי"כ למה התעוררת עכשיו?! וכי בגלל שהוא עשה כעת את אשר עליו לעשות שפנה לרב [לאבא/אמא] והנד מטופל, אז אתה מתעורר?!' הרי אומר שלא היה באמת אכפת לך על אשר עשה אליך והחלטת להתמודד לבד. פעם הבאה אם הוא יעשה לך תפנה למי שצריך וגם הוא יטופל. נוסף לזאת יש להסביר לילד, שכל אחד מטופל כפי מה שהוא. ר"ל, תלוי אם זה לו הפעם הראשונה, ואם עשה זאת בידיעת האיסור, ואם נתחרט מיד על מעשהו, ולא כל ילד מתאים לו העונש שקיבל חברו, יש ילד שדי שישחרחו עמו וכבר אינו שב על מעשהו, ויש ילד שרק עונש כתיבה משנהו, ויש ילד שאי יציאה להפסקות מרתינו, ויש ילד שצריך לשוחח עם הוריו וכי וכי. ואני דואג לכל ילד לתת לו את מה שהכי טוב ויעזור לו לתקן דרכיו. וכל הורה יעשה בדעת, להנחיל ולהשריש דבר זה בביתו, ותגדל אהבת ילדיו אליו גם כאשר לא יעשה בנו הטוב, ויקבל דברי הוריו וישום ויתקן דרכיו, אמן.

<p>לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוהנינה ע"ה תנצב"ה</p>	<p>לעילוי נשמת שחר יהודה בן אפרים ז"ל תנצב"ה</p>	<p>לוש"ק יובל בן דוד ורות בת זכריה</p>
---	--	--

מרבני הקהילה

הרה"ג שאול אהרן שליטיא
רב ק"ק יאהות יוסף אלעד ת"ו

מדה כנגד מדה

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם וגוי, ואש יצאה מאת הי ותאכל את החמישים ומאתים איש מקריבי הקטורת. (פי ט"ז - פסי ל"ד ל"ה).

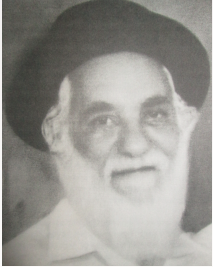
הגמרא במסכת סנהדרין (ק"י ע"א) אומרת: במתניתא תנא קרח מן השרופין ומן הבלועים. אחד מגדולי ישראל שואל מהי הסיבה שהיה קרח מן הבלועים ומן השרופין.

הוא מקדים ושואל שלכאורה מדוע משה רבנו שהיה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, הקפיד הפעם כל כך עד שאמר "ואם בריאה יברא הי ופצתה האדמה את פיה" וגוי. ודרשו חז"ל בגמי סנהדרין אמר משה לפני הקב"ה "אם בריאה" - גיהנום מוטב, ואם לא "יברא הי" והלא מובא במדרש רבה פרשת וארא (פי ז') אמר הקב"ה למשה ולאחריו, בני טרבינים הן. רגזנים הן, טרבינים הן. על מנת כן תהיו מקבלין עליכם (ותדעו כאשר אתם באים להנהיג את העם) שיהיו מסקלים אתכם באבנים, ואם כן לא היה עליו להקפיד כל כך. שידע מראש שאלו הן התכונות של בני ישראל.

כתוב במדרש רבה על הפסוק: "אח נפשע מקרית עו ומדינים כבירי ארמון" (משלי י"ח י"ט) אח נפשע זה קרח שפשע בתורה שהיא עו, שנאמר "הי עוז לעמו יתן" וגוי, ולא היה ידע שבעלי דינים היו קשים כבירי ארמון, זה משה ואהרן, מה הבריה אינו זז, כך משה שנאמר והבריה התיכון בתוך הקרשים מבריה מן הקצה אל הקצה.

ואים אנו שאנשינו שמשו רבינו היה עניו מכל האדם, אך זה היה רק כלפי עצמו, אבל עבור התורה עמד עו כבירי ארמון, ולא היה מותר מאומה, לכן כעס מאוד על קרח שפשע בתורה.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

זה הענין שהראה הוא טייעא לרבה בר בר חנה (ב"ב ע"ד ע"א) שאמר לו תא אחוי לך בלועי קרח, ראה שני בקעים שיצא מהם עשן, לקח גיזת צמר והשרה אותם במים ונעץ אותה בראש של מוט והכניסה לתוך הבקעים.

כשהוציאה היתה שרופה שאלו מה שמענת? וענה לו שמעתי שאומרים משה אמת ותורתו אמת והן בדאין. והענין הוא שהראה לו שקרח עשה שני דברים: א. שחלק על משה. ב. שפשע בתורה. וזהו השני בקעים, דבקיע נאמר על דבר עבירה. כך מבאר המהרש"א, רק שכפירתו בתורה היתה בסתר וזה שרמו במים שנבלעו בגיזת הצמר, שהתורה נמשלה למים. כמו שכתוב: "הוי כל צמא לכו למים" ואמר לו אם אין אתה מאמין לי תגיד מה שמענת וענה לו שמעתי שאומרים משה אמת ותורתו אמת ומתוך שרודו גם על התורה שהיא אמת, וא"כ מוכח שבדואי חטאו ופשעו נגדה. ועפ"י זה מוכן מדוע נאמר שקרח היה מן הבלועין ומן השרופין, הגמי בתענית (פי ע"א) אומרת שחולדה ובר העמידו עדותן ובתוספתא מובא בתוסי: מעשה היה בנערה אחת שפלה לבור, ובא בחור אחד ואמר אם אני אנעליך תנשאי לי, אמרה לו הן ונשבעו ביניהן. ואמרו מי יעיד בינינו והיתה חולדה אחת הולכת לפני הבור, ואמרו אלו שנים בור וחולדה יהיו עדים בינינו, והלכו לדרכם.

והיא עמדה בשבועתה והוא נשא אשה אחרת וילדה בן, באת חולדה ונשכחו ומת, וילדה לו בן שני ונפל לבור ומת. אמרה לו אשתו מה זה המעשה שבנינו מתים במיתה משונה. נזכר בשבועה וסיפר כל המעשה לאשתו, אמרה לו אי"כ חזר וקחנה. וכתב לה גט והלך ונשא את הנערה הקודמת ע"כ. הרי שהחולדה והבור שהיו עדים בדבר העמידו עדותן וענשו למי שעבר על הדבר. כמו כן שמים וארץ היו עדים על קבלת התורה כדאיאת במסכת ע"ז (ג' ע"א) שמים וארץ נוגעין בעדותם שנאמר: "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" ולזאת הקימו ג"כ עדותן. ונפרעו מקרח שפשע בתורה, שהארץ פתחה את פיה שתבלע אותו ואש יצאה מאת הי מן השמים ותאכל אותו, "מדה כנגד מדה".

שבת שלום!

בדרכיהם אתהלך...

כחן של-ישראל (ח"ב)

למחרת בשעות הבוקר לאחר תפלת שחרית, יצאו כל העם מגדולם ועד קטנם, מלבד הנשים, לבית החיים להתפלל. האמאם מלך תימן שלח שליחים ערבים לראות את המאורע מעל חומת העיר צנעא המקיפה את הרובע היהודי בעיר צנעא שבתימן. האנשים נהרו בהמוניהם אל בית החיים, וביד כל אחד ואחד חתיכת שק או כרית או עור של כבש או מחצלת, כי כולם ישבו על הארץ מבלי יוצא מן הכלל.

לאחר קריאת כמה פרקי תהלים, עמד ראש אב בית הדין הרב יחיא יצחק הלוי ופתח בדרשה. **הקהל הקדוש השם ישמרכם ויחייכם, לא נעלם מעיניכם מה אמרו אבותינו זכרונם לברכה, אם שנרי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו. באנו לכאן להשתטח על יד קברי הצדיקים. אם לא יעשה למעננו, יעשה למעננו, ויזכר לנו זכותם. ומעשה שאמרו לו לחוני המעגל וכי, ומעשה שגזרו תענית בלוד וירדו להם גשמים קודם חצות. אמר להם רבי טרפון, צאו ואכלו ושתו ועשו יום טוב וכי. ואנחנו יושבים כאן, אין בתוכנו לא רבי טרפון ולא חוני המעגל. אנשי אמונה אבדו, באים בכח מעשיהם וכי. אלדיינו שבשמים שמע קולינו וקבל תפילתנו. כל הקהל ענו אחריו ואמרו, אלדיינו שבשמים וכי. לאחר מכן הזמין את מרי סעיד אלעזרי צ"ל, לפרק נוסף של תפילה, ואולי ישמע השם את תפלת עבדיו ואת תחנוניו ברחמים וברצון.**

המשד בשבוע הבא אי"ה בל"ז

טעם מנהגינו שאין שליח ציבור קבוע אפילו בשבת, אלא כל הרגיל לקרות ובקי, עולין לפי התור

פניני הלכה

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א דף קל). אחר ישתבח לפני אמירת הקדיש, וז"ל: ומזמין אי מחשובי הקהל. **במדינתנו לא נהגו לקבוע ש"צ קבוע אפי בשבת, כי אם מי שרגיל לקרות ובקי, מעמידין אותו, וחבירו בשבת שנייה, וכן כל היודעים והרגילים לעבור.**

והטעם שמעתי מרבותי ני"ע, לפי שמצינו שמרע"ה נתפלל על שבת יהודה שיענה בקול תפלתו ככתוב שמע הי קול יהודה, וכן היה, כדכתיב ויזעק יהושפט, והי עזרו כדאיאת בדרז"ל. וי"א כי גם שמעון יצאה ברכתו ברמו בברכתו של יהודה דכתי שמע הי קול יהודה. נמצא אי"כ, דשני שבטים אלו מסוגלים יותר לקבל תפלתם, ומי יודע איזהו משבט הזה או זולתו. ע"כ נהגו לעמוד ש"צ זה אחר זה שאולי אי מהן מאותו השבט היותר מקובל ואם כולם כא' טובים:

עוד שמעתי ע"פ מעשיות שמביא הירוש' בתעניות, משם תראה כי לא המדרש הוא העיקר כי יש בני אדם לא רוח בינה בהם לב בתורה. ואפי הכי יש אתם איזה מצות שהם זהירים כ"כ כל ימיהם, ובוה הם רצויים לפניו ית'. וא"כ כל מן דין סמוכו לנא ומקריבין כל גדולי הקהל בזה אחר זה לעמוד לשרת לפני הי: כי מי יודע מה מצוה יתירה זהיר בה אותו האיש יותר מאחרים.

עוד ני"ל טעם שעושים זה לחיוב מצוה, כדי שכל אי יזכה גם הוא. וטעם זה יש לו ג"כ סמוכות בטור אי"ח הלי ר"ה ס"י תקפ"ה ע"ש:

לעילוי נשמת
מזהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מהליכות אבותינו

להבין משל ומליצה (מסלי א. ו.)

האנשים החכמים, משתמשים בלשונם בשפת משל ומליצה, בפסוקים ובאמרות חז"ל, להטעים הדברים ולמשוך לב השומעים, ולהחכים המקשיבים להם. דבר זה היה מדברים המורגלים בפי אבותינו הקדושים. רבים הסיפורים עליהם, אך אנו נעלה רק את אחד מהם, למען ידעו דור אחרון בניו ילדו.

בתקופת כהונתו של מורי עואץ זכריה שוחט ובודק בעיר ענדו, הגיע שליחא דרבנן מארץ ישראל, והתארח אצל אחד הדיינים בעיר ענדו מורי סאלם מנחם ז"ל. אך כשהגישו את הסעודה מאן לאכול. כשנשאל לפשר סירובו, הסביר שאינו אוכל מכיון שאינו יודע מי השוחט. מיד נשלח שליח לביתו של מורי עואץ, וביקש ממנו במפתיע לבוא תיכף ומיד לביתו של הדיין מורי סאלם מנחם זצ"ל עם סכיני שחיטה שלו. מורי עואץ מילא את בקשת הדיין ובא אליו עם סכיני שחיטה שלו. השד"ר שאלו כמה שאלות ואם הוא השוחט שהמליץ עליו מורי סאלם מנחם? מורי עואץ ענה בחיוב על כל השאלות. לאחר כל זה, ביקש השד"ר לראות את הסכינים. מורי עואץ הגיש לשד"ר את הסכינים כולם. השד"ר בדק את הסכיני הראשונה ונישק אותה ואמר, כנתינתה מסיני! מיד אכל בשלוות נפש מרובה, ואמר, ירבו כמוך בישראל! לאחר שבועיים ימים, נשברה הסכיני באותו מקום הנשיקה. אמר מורי עואץ, לא לחנם אמרו חכמים, כל מקום שנתנו חכמים עיניהם בו, עשאוהו גל של עצמות. מורי עואץ שלח מכתבים לבניו וסיפר שהסכיני שלו נשברה. בניו משה ושלוש זכריה קנו לו סכיני פלדה מובחרת בשבע לירות אנגליות זהב (מתוך שריית הרשי"ז עמי מ"ב).

פשוט שמלבד פקחות ושנינות האדם, צריך גם בקיאות בתורה שבכתב ובע"פ, וזו היתה בחיקם.

ההבדל בין קרח (חסר ואו) לקורח. והטעם שנכתב משה חסר ואו.

קרח (במדבר טו. א) נקרא כן, לפי שנעשה קרחה בישראל, דהיינו שנבלע, כדאיתא בסנהדרין דף קי"ט ע"ב. ובשפתי כהן כאן כתב לקח קרחה לעצמו, והביא קרחה לעולם, שמתו בסיבתו חמשים ומאתים איש, ונעשה קרח מן העולם הזה ומן העולם הבא ע"כ. ועיין עוד תוספות בבא בתרא דף קי"ג. סוף ד"ה ומטו, בשם רבינו תם.

ומצאתי כתוב בקובץ ליקוטים כתי"י, מה ראה קרח שהחליק [עיין בדבריו לעיל על פסוק ויקח קרח ד"ה ובקהילותינו] עם משה. שבתחילה היה קרח מלא בוא"ו, שהוא בגימטריא שדי"י. ולפי כך נטל משה הוא"ו, ונשא קרח עכ"ל. והוא כלשון חז"ל בבבא קמא דף ס': אדם שיש לו שתי נשים, אחת ילדה ואחת זקינה. ילדה מלקטת לו לבנות, זקינה מלקטת לו שחורות, נמצא קרח מכאן ומכאן יעו"ש. ואמנם כך היא כתובה במקראות בכל מקום קרח בלא וא"ו. שוב ראיתי כעין זה בספר הרמזים לרבינו יואל דף קמ"ג, דע כי קרח היה מתעסק בסוד שדי. לפי שמניין קרח כמניין שדי, אלא קרח חסר ששה וכו' ביקש על אותן שש מעלות ולא יכל וכו' יעו"ש. וסתם ולא פירש מה הן מעלות אלו. [ואולי כוונתו לשש מעלותיו של משיח, כמו שנאמר (ישעיה י"א, ב) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וגו', ועיין עוד בדבריו לעיל ריש פרשת בראשית על תיבת אלדיים ד"ה והא. וזה לפי הידוע כי משה רבינו שהיה הגואל הראשון, יהא גם כן הגואל האחרון, וקרח סבור היה להיות במקומו. אבל אין נראה כן מדבריו עצמו, שכן לא הזכירם אלא בטר הכי בדף קמ"ד, גבי פסוק (לקמ"ו, ב) וירם את המחנות, וקורא להם מדות ולא מעלות כמו כאן וז"ל, הוא"ו רמז למשיח שיתרוממו על ידו (דהיינו שירים את עדת קרח מתוך גיהנם כמבואר שם. יב"ן) שיש בו שש מדות, שנאמר ונחה עליו רוח ה' וכו']. ועיין עוד צדה לדרך למהר"י צאהרי דף מ"ה ע"ב, קרח בגימטריא ש"ח, ר"ל שנפל לשוחה עמוקה לגיהנם וכו' יעו"ש. ובמנחת יהודה למהר"י"ג דף ל"ט ע"ב ד"ה וזה, וד"ה צדיק:

ומדבריהם יש ללמוד עכ"פ לעניין משפחה בשם זה שבקהילותינו, כי טוב להם לכתוב קורח בוא"ו. והם אינם קשורים אליו כלל, אף שנאמר (לקמ"ו, כ) וכו' ובני קרח לא מתו, שהרי אינם לויים. ובפתיחה לספר סערת תימן של מה"ר עמרם קרח נכתב בשמו כי בודאי אחד מאבות אבותיהם היה קנתרן גדול, וכינו אותו קרח בדרך גנאי, ונשא השם דבק בכל המשפחה ע"כ. אמנם בעבר דרכם היתה לכתוב שמם בלא וא"ו, וכגון שתראה למהר"י"ץ בעץ חיים חלק א' גבי קדיש שכתב גם כן קרח חסר וא"ו, וז"ל בדף ל' ע"א, וכן פירש מה"ר שלום קרח בספר סגולות משם התיקונים. ושם בעמוד ב', מצאתי לגדול אחד מחכמי הראשונים, שמו מה"ר שלום ז' יוסף קרח ז"ל, שפירש נוסחתו על פי השתלשלות המדות וכו' יעו"ש. וכן ראיתי בחתימת מהר"ר חיים קרח ומה"ר עמרם קרח וזולתם. ומובן שנמשכו אחרי דרך כתיבתה במקרא. ולפי האמור עדיף בוא"ו. כי אז אל שדי בקרבם, והוא יהיה בעזרם:

ובחתם סופר בפרשתנו דף ע"ה איתא, אני תמיה על צדיקים בני לוי, שקראו שם בנם קרח, שהוא שם מאלופי עשו (בראשית לו, טו) וקיימא לן ביומא דף לה: רשעים לא מסקינן בשמייהו, וחזי מה עלתה בו. ואולי היינו דקא משמע לן קרא שמייהו עד לוי, לומר אעפ"י שהיה חוט המשולש, מכל מקום נתק מהרה, על דאסקוה בשמו של רשע. וזהו ויקח קרח, זה השם קרח, לקח כל מה שהיה לו להתקדש וכו' ע"כ. ויש מי שאומר כי אלישע אחר, היה לגולו של קרח, ולכן יצא לתרבות רעה, כמ"ש בסיד במילי דאבות פרק רביעי משנה כ"ה פסקת אלישע בן אבויה ד"ה וטעם. ועיין עוד בדבריו לעיל פרשת וארא על פסוק ובני קרח אסיר ואלקנה ד"ה יואב. ולקושיית החתם סופר, שמא י"ל כי שם האלופ קרח, אינו אלא כינוי התורה בלשון הקודש, על פי מובן עניינו בלשונם של בני אדם. אבל הם עצמם לא היו קוראים לו קרח. ובכי האי גוונא שפיר מסקינן בשמייהו. ולכאורה יש סייעתא לכך מדאשכחן אמו של אברהם אבינו נקראת בשלושה שמות, אמתלאי, עתרי, גנייה, כדלעיל פרשת נח על פסוק ויחי תרח וגו' וילד את אברם:

ולכאורה האמור לעיל בטעם חסרון הוא"ו בתיבת קרח, הוא דרש. אבל לפי הפשט, בלאו הכי מצינו הרבה תיבות כאלה חסרות, כגון אהד, צרח. אך אולי זה דוקא באותן שהן מלעיל. אבל מלרע, דרכו לבא במקרא מלא, כגון יוסף, יועץ, צובה. ולכן משה רבינו ע"ה עכ"פ היה ראוי להיות מלא וא"ו לולא שש עוונותיו, כיעוין בדבריו לעיל פרשת תצווה על פסוק וסמכו אהרן ובניו. אי נמי מפני שמשה חסר וא"ו, בגימטריא אל שדי כידוע, היפך קרח שנתחטר. ועיין עוד בפייט ילוד יעקב יצעק שאומרים בסליחות יום הכיפורים וכיוצא בזה, ואמרו עזרם סר, ואין זולה ומושה. לאברהם זכר-נא וכו'. זכור יצחק ויעקב, וגם אהרן ומשה. וכמו שהעלה גם כן מהר"י"ץ בתכלאל עץ חיים שם דף קל"ג ע"ב: (נפלאות מתורתך למרן הגר"י רצאבי שליט"א)

אוצרות לשון

מ"אוס - מה שכיום אומרים מ"אוס.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

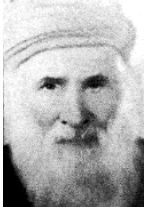
הרב משה בן ר' שלמה דמארי זצ"ל

נולד בשנת תרי"מ. אב בית דין של 'מנקדה' במחוז 'דמארי'. כל ענייני הקהילה, על פיו יחנה וישכון.

בעל חסד גדול, ביתו היה פתוח לכל עובר ושב ובפרט לתלמידי חכמים שכיבד אותם ותרם ועזר להם מהונו ומכספו.

לא היה מחשיב את עצמו לכלום.

העמיד תלמידים הרבה במחוז דמארי. ריפא חולים יהודיים וגויים כאחד. הגויים היו מכבדים אותו כבוד עצום כאיש המורם מעם.

עלה לארץ ישראל בעליה הגדולה.
נפטר י"ט שבט תשל"ג

בעטרת חיים במבצע

'מרבית תורה' עסוקים וכן על ישראל מרינים

חולק לכל תלמידי הת"ת נוסח הדרן עלך לסיום מסכתות מוגה מתוקן ומפואר בנוסח ק"ק תימן באדיבות הרב **שילה יגאלי** הי"ו מנכ"ל י"ד מהרי"ץ, יבורך מפי עליון!

כיתות ג' - ד' - סיימו בס"ד דשמיא פרשת מקץ בידיעה ושינון, ואף עשו סעודת סיום לכבודה של מצוה 'הא רעוא שיבונה בשבעים פנים של-תורה

(מסיבה סניית לא תועד האירוע במצלמה)

תפארת בנים

בגיליון זה מופיע אירועים מהשבועות האחרונים, עקב חוסר מקום בגיליונות הקודמים, לא הוזכרו בעתם

תלמידי כיתות ה' - ח' חוגגים סיומים לאחרונה חגגו את סיום משניות מסכת יומא 'הא רעוא שיזכו לברך על גמרה של-תורה

תלמידי כיתה א' קיבלו שי ציצית חדשה באדיבותה של הגברת הנכבדה מרת יעלה יצחק תחי' 'הא רעוא שכשם ששימחה וזיכתה את הילדים במצוה חשובה זו, כן תזכה לשמחה ורוב טובה משוכן עליה לעלם ולעלמי עלמיא

התודה...

הברכה...

לאותם אנשים יקרי המעלה, שתמיד עניניהם בתלמוד תורה, ונותנים מהונם לחוק לימוד התורה, ועל זאת הוסיפו בעדבה, לשמח הורים וילדים, אשר לא מבגי עשירים המה, ועזרום בהוצאות הטיול בשמחה וחפצים בעילום שמם הי"ו יהא רעוא שתמיד יהיו מן העונתים, ומשמחים אגדים ואנשים, מתוך אורך ימים ושנים דשנים ורעננים, ויראן זרעם הולך בדרכי ישרים וברים, אצ"ר.

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ח

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה לשנה"ל תשע"ח הבעל"ט לגני הילדים גילאי 3-4-5 לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + ספח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אינ בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לרפואה ובריאות איתנה

סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין

מתוך אריכות ימים ושנים

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com